

رابرت وانوی، پیامبران بزرگ، سخنرانی ۱۹

اشعیا ۵۴

و. نتایج کار بنده رنج کشیده (اشعیا ۱: ۵۴-۵۶:۸)

برگردیم به اشعیا. ما در آخرین ساعت کلاس، در مورد اشعیا ۵۳ بحث می‌کردیم که آخرین بخش در آن سلسله از متون مربوط به بنده بود. اشعیا ۵۳ اوج آن متون مربوط به بنده است. اگر به طرح کلی خود نگاه کنید، خواهید دید که در زیر اشعیا ۴۰-۶۶ یک نکته فرعی دیگر وجود دارد. نکته فرعی د. موضوع بنده خداوند «بود و این چیزی است که ما در مورد آن بحث می‌کردیم. ما د را به پایان رساندیم.» بنابراین به سراغ ه. می‌رویم که عبارت است از: «نتایج کار بنده رنج‌کشیده.» (و آن اشعیا ۱: ۵۴-۸:۵۶ است. من فکر نمی‌کنم آیات ۱: ۵۴ تا ۸: ۵۶ را بتوان جدا از ارتباطشان با آنچه پیش از آنها آمده است، و به طور خاص ارتباطشان با اوج عبارات مربوط به خدمت در اشعیا ۵۳، واقعاً درک کرد. اشعیا ۵۳ تحقیر و رنج خدمتگزار خداوند را توصیف می‌کند که منجر به رستگاری و توجیه کسانی می‌شود که گناهانشان را او متحمل شده است. این موضوع در اشعیا ۵۳ روشن می‌شود.

طرح کلی: اشعیا ۵۴-۵۶

وقتی از ۵۳ فراتر می‌روید، جزئیات بیشتری در مورد نتایج کار خادم پیدا می‌کنید. فکر می‌کنم این بخش به سه زیربخش تقسیم می‌شود: ۵۴: ۱-۱۷، که فصل ۵۴ به عنوان یک واحد است. فصل ۵۴: قوم خدا را از گسترش و برکت آینده در نتیجه کار خادم مطمئن می‌کند. سپس ۵۵: ۱-۵۶: ۲. فکر ۱۷-۱ می‌کنم تقسیم‌بندی فصل‌ها در ۵۶: ۲ بهتر از ۵۵: ۱۳ و ۵۶: ۱ است. اشعیا ۵۵: ۱-۵۶: ۲ از افراد دعوت می‌کند تا از پیشنهاد رایگان نجات بهره‌مند شوند. در نهایت ۵۶: ۳-۸ تأکید می‌کند که دعوت انجیل محدود به هیچ نژاد یا ملتی نیست، بلکه برای همه آزاد است.

تفسیر کلی در مورد اشعیا ۵۴-۵۶

حال، قبل از اینکه به بخش اول، اشعیا ۵۴: ۱-۱۷، نگاهی بیندازیم، اجازه دهید یک نظر کلی در مورد کل این بخش داشته باشم. اشعیا در اینجا قوم خدا را خطاب قرار می‌دهد. قوم خدا در آن زمان بخشی از ملت اسرائیل را تشکیل می‌دادند. کل ملت از خداوند رویگردان شده بود، اما بقایای خدا ترسی وجود داشت. او قوم خدا را خطاب قرار می‌دهد که در آن زمان بخشی از ملت اسرائیل را تشکیل می‌دادند، اما فکر نمی‌کنم این فصل‌ها در درجه اول به اسرائیل به عنوان یک ملت مربوط باشند. موضوع گسترده‌تر از این است. این فصل‌ها به قوم خدا، قوم واقعی خدا مربوط می‌شوند. این صرف نظر از پیشینه ملی است. آن قوم، قوم واقعی خدا، به عنوان «بندگان» (یا جمع) «بندگان خداوند» تعیین شده‌اند.

تا اینجا ما موضوع خدمتگزار را دنبال کرده‌ایم، جایی که «خدمتگزار» برای فرد خاصی استفاده شده است که از اسرائیل می‌آید و نماینده اسرائیل است. او، از طریق تحقیر و رنج خود، کفاره گناهان کسانی را که به او توکل می‌کنند، فراهم می‌کند. اما افرادی که در این فصل‌ها از آنها صحبت می‌شود، خدمتگزاران خداوند «نامیده می‌شوند؛ یعنی پیروان خدمتگزار واقعی خدا. اینها کسانی هستند که از «مزایای آنچه او انجام داده است، بهره‌مند می‌شوند و اینها کسانی هستند که خود را تسلیم انجام اراده او می‌کنند. بنابراین فکر می‌کنم، به طور کلی، این مطالب خطاب به قوم واقعی خدا، خدمتگزاران خداوند است.

اشعیا 54: 1-17 عدالت آنها از جانب خداوند است.

بیاید به بخش اول آنجا، یعنی اشعیا 54، نگاهی بیندازیم. وقتی به اشعیا 54: 1-17 نگاه می‌کنیم، فکر می‌کنم نگاه کردن به نیمه‌ی آخر آیه‌ی آخر درست در ابتدا مفید است زیرا برای درک تمام آنچه در این فصل آمده مهم است. این می‌تواند یک آیه‌ی جداگانه باشد. آخرین بند اشعیا 17: 54 ب این است: خداوند می‌گوید: این میراث بندگان خداوند است و عدالت ایشان از من است «و وعده‌هایی که در این فصل آمده است متعلق به بندگان خداوند است؛ یعنی به کسانی که از بنده‌ی خداوند پیروی می‌کنند. این افراد هیچ عدالتی از خود ندارند. می‌گویند: «این میراث بندگان خداوند است و عدالت ایشان از من است.» آنها هیچ عدالتی از خود ندارند. آنها مانند کسانی هستند که در اشعیا 53 گمراه شدند. آنها راه خود را رفته‌اند، اما خداوند گناه آنها را بر بنده نهاده است، و بنابراین از طریق کار بنده، آنها به لطف خدا توجیه و تقدیس می‌شوند. بنابراین، «خداوند می‌گوید: عدالت آنها از من است.» این خلاصه تمام مطالب فصل «است.» این میراث بندگان خداوند است، عدالت آنها از من است 54

خلاصه اشعیا 54: 1-17

فکر می‌کنم آن آیه آخر، قبل از نگاه کردن به بقیه فصل مفید است. وقتی به بقیه فصل می‌رسیم، به سه بخش تقسیم می‌شود. آیات 1-3: «بندگان خداوند شادی کنند زیرا افزایش زیادی برایشان خواهد آمد.» آیات 4-10: «برکتی که خداوند در آینده برای اسرائیل در نظر دارد. حالا فکر می‌کنم در اینجا یک استثنا برای آن اصل کلی که گفتم وجود دارد که در بیشتر موارد، این فصل‌ها به طور خاص به ملت اسرائیل مربوط نمی‌شوند. اما فکر می‌کنم در آیات 4-10 شما به طور خاص بر ملت اسرائیل تمرکز دارید. سپس آیات 11-17: «ثبات قوم خدا»

بنابراین با این اشعیا 54: 1-3 بندگان خداوند شادی کنند زیرا افزایش زیادی برایشان خواهد آمد

عناوین، بیابید به متن نگاه کنیم. ابتدا، آیات ۱-۳: «بندگان خداوند شادی کنند زیرا افزایش زیادی برایشان خواهد آمد.» «ما می‌خوانیم»: ای نازا که نزیایده‌ای، بسرا! آواز بخوان و ای آنکه درد زایمان نکشیده‌ای، فریاد برآور. زیرا خداوند می‌گوید: فرزندان بی‌سرپرست از فرزندان زن شوهردار بیشترند. مکان خیمه خود را وسیع‌تر کن و بگذار پرده‌های مسکن تو پهن شوند. دریغ نکن، طناب‌هایت را دراز کن و میخ‌هایت را محکم کن. زیرا تو از طرف راست و چپ گسترش خواهی یافت. و نسل تو ملت‌ها را به ارث خواهند برد و شهرهای ویران را مسکون خواهند ساخت»

یک سوال اولیه در آیه اول مطرح می‌شود: «ای نازا، که نزیاییدی، بسرا.» و عبارت آخر: فرزندان بی‌سرپرست از فرزندان زن شوهردار بیشترند. «زن نازا کیست؟ زن شوهردار کیست؟ برخی گفته‌اند که زن نازا، اسرائیل یا اورشلیم در تبعید است - این همان زن نازا است و زن شوهردار، اسرائیل قبل از تبعید است - اسرائیل در زمان داوود، زمانی که به نظر می‌رسید خدا واقعاً با قوم خود ازدواج کرده و آنها را برکت داده است. در این صورت، کسانی که به نظر می‌رسید محکوم به بی‌اثری هستند، کسانی که نازا بودند، کسانی که به نظر می‌رسید شکست خورده‌اند، مطمئن هستند که در نهایت خدا از آنها برای انجام کار بزرگتر استفاده خواهد کرد. کاری بزرگتر از آنچه در روزهای بهتر گذشته ممکن بود.

با این حال، من فکر می‌کنم بهتر است «نابارور» را به عنوان ملت‌های غیریهودی و زن متأهل را به عنوان اسرائیل در نظر بگیریم. در غلاطیان ۴:۲۶ و ۲۷ به این متن از پولس اشاره شده است که می‌گوید: «اما اورشلیم که در بالاست، آزاد است، که مادر همه ماست. زیرا نوشته شده است: ای نابارور که نزیایده‌ای، شاد باش. ای که درد زایمان نداری، فریاد بزن و فریاد بزن. زیرا زن بی‌سرپرست فرزندان بسیار بیشتری از زن شوهردار دارد.» (از اشعیا ۱:۵۴ نقل شده است که به اورشلیم بالا اشاره دارد. در متن آنچه پولس به کلیسا می‌گوید، قوم واقعی خدا شامل غیریهودیان می‌شود. کسانی که از وعده زاده شده‌اند در مقابل اورشلیمی که اکنون هست قرار می‌گیرند، یعنی کسانی که با رعایت قوانین در اعمال خود و غیره به دنبال نجات هستند. بنابراین به نظر می‌رسد بهتر است که نابارور و بی‌سرپرست را به عنوان نماینده ملت‌های غیریهودی درک کنیم و زن متأهل را اسرائیل بدانیم. آنچه گفته شده این است: «ای نازا، ای کسی که درد زایمان نکشیده‌ای، بسرا، زیرا فرزندان زن بی‌کس از فرزندان زن متأهل بیشترند.» این به نتایج کار خادم اشاره دارد، زیرا انجیل به غیریهودیان می‌رسد. در میان غیریهودیان، تعداد بیشتری نسبت به بنی‌اسرائیل به مسیح روی خواهند آورد.

در آیات ۲ و ۳، شما با گسترش قوم خدا مواجه هستید، زمانی که ملت‌های دوردست و شهرهای متروک به مراکز قوم حقیقی خدا تبدیل می‌شوند. مکان خیمه خود را وسیع کن، بگذار پرده‌های مسکن‌های تو پهن شوند. دریغ نکن، طناب‌های خود را دراز کن، میخ‌های خود را محکم کن. تو از طرف

راست و چپ گسترش خواهی یافت. نسل تو ملت‌ها را به ارث خواهند برد و شهرهای متروک را مسکون خواهند ساخت.»

ویلیام کری هنگام فراخواندن مردم هند برای فرستادن انجیل به آنها، از آیه ۲ به عنوان متن خود استفاده کرد. «خیمه خود را وسیع گردان، پرده‌های مسکن‌های خود را پهن کن» (و غیره. با توجه به متن، او در انجام این کار محق بود؛ او صرفاً آیه‌ای را از متن خارج نمی‌کرد، بی‌ارتباط با بقیه فصل. بلکه او دقیقاً همان چیزی را که این آیه از آن صحبت می‌کند، اصرار داشت - اینکه پیام انجیل به خارج از کشور پخش شود. بنابراین در آیات ۱-۳، بندگان خداوند باید شاد باشند زیرا افزایش بزرگی برای آنها خواهد آمد

آیات ۴-۱۰ «برکتی است که خدا اشعیا ۵۴: ۴-۱۰ برکتی که خدا برای اسرائیل در آینده در نظر دارد برای اسرائیل در آینده در نظر دارد.» «من فکر می‌کنم در ابتدای آیه ۴، اشعیا به زن متأهل، یعنی اسرائیل، اشاره می‌کند که مدتی به دلیل رویگردانی از خداوند طرد شده بود، اما در نهایت احیا خواهد شد. پس سرزنش زمانی که به نظر متروک و بیوه می‌آمدند، در جلال آنچه در پیش دارند، فراموش خواهد شد. بنابراین در آیه ۴ می‌خوانید: «نترس؛ زیرا شرمنده نخواهی شد؛ و سرافکنده نخواهی شد؛ زیرا شرمساری جوانی‌ات را فراموش خواهی کرد و دیگر سرزنش بیوگی‌ات را به یاد نخواهی آورد. زیرا خالق تو شوهر توست؛ نام او خداوند لشکرها است؛ نجات‌دهنده تو، قدوس اسرائیل. او خدای تمام زمین نامیده خواهد شد. زیرا خداوند تو را مانند زنی رها شده و رنجیده خاطر و همسر جوانی، هنگامی که طرد شدی، فراخوانده است.» «خدای تو می‌گوید:» برای لحظه‌ای کوتاه تو را ترک کردم؛ اما با رحمت‌های عظیم تو را جمع خواهم کرد. با خشمی اندک، لحظه‌ای روی خود را از تو پوشاندم؛ اما با مهربانی ابدی بر تو رحم خواهم کرد، خداوند نجات‌دهنده تو می‌گوید. زیرا این برای من مانند آب‌های نوح است: زیرا همانطور که سوگند یاد کردم که آب‌های نوح دیگر بر زمین جاری نشود؛ پس قسم خورده‌ام که بر تو خشم نگیرم و تو را سرزنش نکنم. زیرا کوه‌ها از جا کنده می‌شوند و تپه‌ها از جا کنده می‌شوند، اما محبت من از تو از جا کنده نخواهد شد و پیمان صلح من از جا کنده نخواهد شد، این است فرموده خداوند که بر تو رحم می‌کند.

اکنون به نظر من آنچه در اینجا مد نظر است، اسرائیل است که از زمانی، برای زمانی، طرد شده بود، و در نهایت احیا خواهد شد و ننگ آن زمان، یعنی بیوگی، با وقوع این اتفاق فراموش خواهد شد. آیه 10، آخرین آیه آنجا، بیانی قوی از پایداری رحمت خدا نسبت به قومش است: «مهربانی من از تو جدا نخواهد شد و پیمان صلح من جابجا نخواهد شد.» حتی اگر به نظر برسد که او اسرائیل را رها کرده است، در نهایت آنها احیا خواهند شد.

به نظر من حرکتی در تاریخ رستگاری وجود دارد و شما از مختصات عهد عتیق به مختصات

عهد جدید حرکت می‌کنید. به عنوان مثال، شما از عید فصح به شام خداوند حرکت می‌کنید، و با این حال برخی از این اجتماعات مسیحایی به مختصات عهد عتیق برمی‌گردند. به نظر من این به رسمیت شناختن کافی از پیشرفت طرح رستگاری خدا و دوره‌ها و مراحل مختلفی که در آن پیش می‌رود را نمی‌طلبد. فکر نمی‌کنم لازم باشد به گذشته برگردید. فکر می‌کنم انگیزه آنها یافتن راهی برای ارتباط با جامعه یهودی است که توهین‌آمیز نباشد و باعث شود احساس راحتی کنند. احتمالاً این یک تکنیک ارتباطی است، اما از نظر الهیاتی در مورد برخی از آن تعجب می‌کنم. فکر می‌کنم وقتی غلاطیان را می‌خوانید، آن دیوار میانی شکسته شده است و اکنون آنها در مسیح یکی هستند - هم یهودیان و هم غیریهودیان. به نظر من غلاطیان تصویر متفاوتی را ترسیم می‌کند. نه اینکه فرد یهودی باید هویت خود را به عنوان یک فرد یهودی کاملاً از دست بدهد، اما با این حال او در بدن مسیح یکی است.

بیباید ادامه دهیم. فصل ۵۴، آیات ۱۱-۱۷، این است: اشعیا ۱۱: ۵۴-۱۷ پایداری قوم خدا پایداری قوم خدا «در آیه ۱۱ می‌خوانیم: «ای رنج‌دیده، طوفان‌زده و تسلی نیافته، اینک من سنگ‌های تو را با رنگ‌های زیبا و پایه‌های تو را با یاقوت کیود خواهم نهاد. پنجره‌های تو را از عقیق، دروازه‌های تو را از یاقوت سرخ و تمامی مرزهای تو را از سنگ‌های قیمتی خواهم ساخت.» در آیه ۲، امتداد قوم خدا را در قالب یک چادر ارائه دادیم: «مکان خیمه خود را وسیع‌تر کن، طناب‌ها را درازتر کن، میخ‌ها را محکم‌تر کن»، این امتداد قوم خداست. در آیات ۱۱ و ۱۲، پایداری قوم خدا را در قالب دیگری به تصویر کشیدیم - معبدی که با استحکام و زیبایی از انواع مختلف سنگ‌های قیمتی ساخته شده است. این بسیار شبیه به تصویری است که پولس در افسسیان ۲: ۱۹ و پس از آن استفاده می‌کند، جایی که پولس می‌گوید: «شما دیگر غریب و غریب نیستید، بلکه همشهری مقدسین خانه خدا هستید و بر پایه رسولان و انبیا بنا شده‌اید، که خود عیسی مسیح سنگ بنای اصلی است که در او تمام ساختمان به طور مرتب به یک معبد مقدس در خداوند تبدیل می‌شود، که در او شما نیز با هم بنا می‌شوید تا از طریق روح در خدا ساکن شوید.» نماد اشعیا از قوم خدا که ساختمانی است که از سنگ‌های قیمتی ساخته شده است، در اینجا تکرار می‌شود. این نماد، پایداری قوم خدا را به تصویر می‌کشد.

به آیه ۱۳ می‌رسیم: «و همه فرزندان از خداوند تعلیم خواهند یافت، و آرامش فرزندان عظیم خواهد بود.» امتیاز نسل‌های بعدی قوم خدا این است که از خداوند تعلیم خواهند دید. روح او در آنها ساکن خواهد شد تا ذهنشان را روشن کند. یوحنا ۱۳: ۱۶ و ۱۴ می‌گوید: «با این حال، هنگامی که او، روح راستی، بیاید، شما را به تمام حقیقت هدایت خواهد کرد، زیرا او از خود سخن نخواهد گفت، بلکه هر چه را که بشنود، خواهد گفت، و امور آینده را به شما نشان خواهد داد. او مرا جلال خواهد داد، زیرا از من خواهد گرفت و به شما نشان خواهد داد.» مطمئناً آن وعده آمدن روح در جاهای مختلف عهد عتیق یافت

می‌شود. اما در اینجا می‌خوانیم: «فرزندان از خداوند تعلیم خواهند یافت، آرامش فرزندان عظیم خواهد بود و تو در عدالت استوار خواهی شد».

آیات ۱۴-۱۷ از محافظت خدا برای قومش اشعیا ۱۴: ۵۴-۱۷ خدا از قوم خود محافظت خواهد کرد سخن می‌گویند. در عدالت استوار خواهی ماند؛ از ظلم دور خواهی بود؛ زیرا خواهی ترسیدی؛ و از وحشت [دور] خواهی بود؛ زیرا به تو نزدیک خواهد شد. اینک، آنها مطمئناً گرد هم خواهند آمد، اما نه به واسطه من. هر که علیه تو گرد هم آید، به خاطر تو خواهد افتاد. اینک، من آهنگری را آفریده‌ام که زغال‌ها را در آتش می‌دمد و ابزاری برای کار خود بیرون می‌آورد؛ و من اسراف‌کننده را برای نابودی زغال‌ها آفریده‌ام.»

در آیات ۱۴-۱۷ موضوع این است: «خدا از قوم خود محافظت خواهد کرد.» اگر وضعیتی را که اشعیا در مورد تبعید به آن اشاره کرده بود مقایسه کنید، تبعید توسط خداوند فرستاده شد؛ این بخشی از هدف او برای قومش بود؛ این داوری بر قومش بود. اما من فکر می‌کنم آنچه اشعیا در اینجا می‌گوید این است که حملات علیه قوم خدا که توسط شیطان برانگیخته می‌شوند، شکست خواهند خورد. خدا قوم خود را نجات خواهد داد. و در آیه ۱۶ آنچه او تأکید می‌کند این است که نیروهای شرور نمی‌توانند کاری جز اجازه خداوند انجام دهند. «من آهنگری را آفریده‌ام که زغال‌ها را در آتش می‌دمد و ابزاری برای کار خود بیرون می‌آورد؛ و من اسراف‌کننده را آفریده‌ام تا نابود کند.» حتی دشمنان خدا بخشی از خلقت او هستند و فقط می‌توانند تا جایی که او اجازه می‌دهد، پیش بروند. آنها تحت کنترل کامل او هستند. بنابراین خدا از قوم خود محافظت خواهد کرد.

و سپس آن جمله پایانی در آیه ۱۷: «هیچ سلاحی که علیه تو ساخته شود، پیش نخواهد رفت؛ هر زبانی را که برای محاکمه علیه تو برخیزد، محکوم خواهی کرد.» این بخشی از همان ایده است، اما سپس آن جمله پایانی که کل فصل را خلاصه می‌کند، «این میراث بندگان خداوند است.» - این وعده‌ها در مورد افزایش قوم خدا، برکت برای اسرائیل، ثبات و حفاظت از قوم خدا. این میراث بندگان خداوند است.» کسانی که از بنده واقعی خداوند پیروی می‌کنند. خدا از قوم خود محافظت خواهد کرد. بسیار خوب، ساعت پنج و نه دقیقه است، بیابید ده دقیقه استراحت کنیم.

رونویسی توسط مندی ویلسون
ویرایش خام توسط کارلی گیمن
تدوین: بتد هیلدبرانت
ویرایش نهایی توسط دکتر پری فیلیپس
روایت مجدد توسط دکتر پری فیلیپس